

Германскѣ-тѣ Діетѣ, — комисія включаю-ща единъ Князь-Архіепископъ, нѣколко епископы, и Саксонскій-тѣ Херцогъ Георгія — съ единъ еретикъ осъжденъ отъ Папѣ-тѣ! Но всичко ся разбивало о твърдото прѣдпазваніе направено отъ Лутера, че рѣшеніе-то на бѣдѣщій-тѣ Съборъ не трѣбвало да бѣде противно на слово-то Божіе, и че върху този въпросъ, т. е., да ли това рѣшеніе е съгласно или несъгласно съ Св. Писаніе, свѣсть-та му не му допускала да ся откаже отъ право-то си да испыт-ва и сѣди самъ за себе си. На 25-й Априлій, той, споредъ Спалатина, така ся про-изнеслъ прѣдъ Архіепископъ-тѣ: “Всеми-лостивѣйшій Господарю, не могѣ да отстѣ-пѣ: както Богъ благоволи, така трѣбва да ся случи съ мене. Молѣ Вашѣ Свѣтлость да ми испроси милостивѣйше позволеніе отъ Н. И. Величество да ся завърнѣ у дома си; понеже ето десеть дена става стоѣж тука, безъ да ся свърши нѣщо.” Слѣдъ три часа Императоръ-тѣ проводилъ да обадытъ на Лутера да ся завърне отдѣто былъ дошелъ, и да му врѣчатъ едно покровително писмо за двадесеть и единъ день; но забранено му было да проповѣдва изъ пѣтъ-тѣ.

Фридрихъ Мудрый желаялъ да напра-